
Antopäivä: 15.6.2021	Voimaantulopäivä: 15.6.2021	Voimassa: Toistaiseksi
-------------------------	--------------------------------	---------------------------

Säädösperusta:
Laki sähköisen viestinnän palveluista (917/2014), Luku 14: Numerointi

Täytäntöön pantava EU-lainsäädäntö:
-

Muutostiedot:
Kumoo määräyksen 35 R/2016 M, annettu 22.12.2016

Määräyksen 35 perustelut ja soveltaminen

Liittymän estopalveluista (MPS 35 S/2021 M)

Sisällys

A-OSA: Keskeiset muutokset ja muutoshistoria	3
1 § Muutokset (MPS 35 S/2021 M)	3
2 § Muutoshistoria koskien määräyksen vanhempia versioita	3
B-OSA: Pykäläkohtaiset perustelut ja soveltamisohjeet	5
1 § Määräyksen tarkoitus	5
2 § Soveltamisala	5
3 § Määritelmät	5
4 § Liittymällä käytettävien palveluiden ryhmittely	6
5 § Palvelunumeroiden ryhmittely palveluiden sisällön mukaan	6
6 § Datayhteyden kautta käytettävien palveluiden ryhmittely	8
7 § Liittymän estopalvelut	8
8 § Estopalveluita koskevat rajoitukset	9
9 § Kytkenän välittävät palvelunumerot	10
10 § Voimaantulo	11
11 § Tiedonsaanti ja julkaiseminen	11
C-OSA: Lainsäädäntö	12
1 § Määräyksen lainsäädäntöperusta	12
1.1 Suomen lainsäädäntö	12
1.2 EU-lainsäädäntö	12
2 § Muut asiaan liittyvät säännökset	13
2.1 Palveluntarjoajaa koskevat informointivaatimukset	13
2.2 Laskun erittely ja yhteyskohtainen erittely	13
2.3 Kuluttajansuojalaki	13
2.4 Maksupalvelulaki ja maksulaitoslaki	14
2.5 Liikenne- ja viestintäviraston tekniset määräykset	14

2.6	Itsesäätely	14
Viiteluettelo		16
Liiteluettelo		17
1	Teleliikenteen (puhelinliikenteen) ryhmittely numeron alkuosan mukaan	17
2	Lyhytsanomapalveluiden ryhmittely numeron alkuosan mukaan	17

A-OSA: Keskeiset muutokset ja muutoshistoria

1 § Muutokset (MPS 35 S/2021 M)

Määräyksen substanssiosaan ei ole tullut muutoksia. Liitteet on päivitetty vastaamaan määräykseen 32 yleisen puhelinverkon numeroinnista tehtyjä numerointialueiden muutoksia, jotka vaikuttavat numeroalueiden sijoitteluun palveluryhmiin.

2 § Muutoshistoria koskien määräyksen vanhempia versioita

Määräys 35 R/2016 M

Määräys päivitettiin koskemaan myös määräyksen ulkopuolelle jääviä lisämaksullisia datayhteyden kautta käytettäviä palveluja, jotka käyttäjä voi valita laskutettavaksi telelaskulla (jäljempänä käytetään myös termiä "puhelinlasku").

Muutoksella edistettiin tilaajien mahdollisuutta kontrolloida puhelinlaskulle kertyviä maksuja ja parannettiin tilaajien oikeusturvaa tilanteissa, joissa laskun kertyminen on ollut tilaajan kannalta tahatonta.

Määräykseen 35 R/2016 M tehtiin seuraavat muutokset verrattuna edelliseen versioon (35 Q/2014 M)

- Määräyksen nimi muutettiin kuvaamaan uutta ajatusmallia: teleliikenteen estoluokista siirrytään liittymän estopalveluihin;
- Määritelmistä poistettiin viittaus WAP-liikenteeseen vanhentuneena tekniikkana;
- Lyhytsanomaliikenteen estopalvelun on estettävä pääsy myös datayhteyden kautta käytettävään palveluun tai osaan tällaisesta palvelusta, jonka käyttö tai johon liittyvät kustannukset veloitetaan telelaskulla;
- Lyhytsanomaliikenteen estopalvelut nimettiin aiemmasta P1-P4:stä T1-T4:ään helpottamaan estopalveluista kommunikointia ja niiden erottelua teleliikenteen ja lyhytsanomaliikenteen välillä.

Määräys 35 Q/2014 M

Pykäläviittaukset on muutettiin vastaamaan tietoyhteiskuntakaaren (917/2014) [1] pykälien numerointia. Määräyksen ja perustelut ja soveltaminen -muistion rakenne muutettiin vastaamaan Viestintäviraston määräysten teko-ohjeita ja muistioon lisättiin viiteluettelon lisäksi runsaasti selventävää tekstiä. Määräykseen lisättiin myös joitakin lähinnä lyhytsanomapalveluihin liittyviä määritelmiä. Määräyksen 9 §:ään on lisätty maininta Viestintäviraston mahdollisuuteen myöntää poikkeuslupa kytkennän välitykseen.

Määräys 35 P/2011 M

Määräyksestä poistettiin estorajoitukset koskien numeroa 10022, koska Poliisihallitus ilmoitti päätöksellään 8.2.2011 (Dno 2020/2011/210) luopuvansa poliisin hätänumeron 10022 käytöstä 21.2.2011 lähtien. Päätöksen mukaan teleoperaattorit voivat poistaa numeron 10022 käytöstä pysyvästi 1.9.2011 lähtien.

Määräys 35 O/2010 M

Määräyksessä 35 O/2010 M luovuttiin Viestintäviraston poikkeuslupamenettelystä, joka koski kytkentää puhelujapalveluryhmän II numeroihin kytkennän välittävien palvelunumeroiden kautta. Näiden tapausten käsittelyssä siirryttiin teleyritysten it-

sesäätelyyn MAPEL/Teleforum ry:n johdolla. Lisäksi teleyrityksen oman vikailmoitusnumeron sisällyttäminen estoluokkiin muutettiin yhdenmukaiseksi hätäliikennemääräyksen (33) kanssa.

Maksupalvelulain (290/2010) soveltamisalaan kuuluville maksupalveluille osoitettiin Viestintäviraston numerointimääräyksessä 32 O/2010 M omat numeroalueensa ja ne vietiin palveluryhmänsä mukaisiin estoluokkiin.

Määräys 35 N/2008

Määräyksessä sallittiin lyhytsanomapalveluiden tarjoaminen lyhytsanoma-palvelunumeroiden lisäksi valtakunnallisissa puhepalvelunumeroissa ja numerossa 118 edellyttäen, että tekstiviestiestot määritellään kattamaan myös nämä numerot. Lisäksi määräyksessä täsmennettiin tekstiviestiestojen kattavuutta WAP-palveluissa. Määräyksen soveltamisala kattoi tähänkin asti myös liittymäteleyrityksen WAP-yhteyden kautta käytettävät tai tilattavat lisämaksulliset palvelut, jotka veloitetaan puhelinlaskussa; tämä ei eroa mitenkään olennaisesti liittymän muusta puhelinlaskussa veloitettavasta puhelu- tai sanomaliikenteestä. Tätä ei kuitenkaan ollut selkeästi todettu määräyksessä, joten asiaa selvennettiin määräystekstissä ja perusteluissa.

Määräys 35 M/2008 M

Määräyksessä selvennettiin numerotiedotuksen ja kytkennän välityksen kuulumista yleishyödyllisiin palveluihin. Muutoksella ei ollut vaikutusta määräyksen mukaisiin estoluokkiin.

Määräys 35 L/2008 M

Numerotiedotukseen ja kansallisen kytkennän välitykseen voitiin numerointimääräyksen version 32 L/2008 M voimaan tulosta lähtien käyttää kaikkia palveluryhmän I numeroita. Tämä tuli mahdolliseksi sen jälkeen, kun kaukoesto ja esto kiinteästä verkosta matkaviestimiin poistettiin niistä määräyksen mukaisista estoista, joita teleyrityksen on tarjottava asiakkailleen. Eston kiertomahdollisuus kansallisen kytkennän kautta menetti merkityksensä näitten estoluokkien kannalta.

B-OSA: Pykäläkohtaiset perustelut ja soveltamisohjeet

1 § Määräyksen tarkoitus

Määräyksen tarkoituksena on tuoda tilaajan saataville estopalveluita, joiden avulla voidaan estää puhelut, tekstiviestit ja datapalvelut sellaisiin lisämaksullisiin palveluihin, joista kertyvät kustannukset maksetaan telelaskulla (puhelinlasku).

Määräyksellä määrätään niistä estopalveluista, joita teleyritysten on tarjottava sähköisen viestinnän palveluista (SVPL) annetun lain mukaan. Tarjottavat estot voivat perustua joko palvelutyyppiin tai liikennetyyppiin.

2 § Soveltamisala

Määräystä sovelletaan yleisen puhelinverkon liittymään. Yleinen puhelinverkko on määritelty tämän määräyksen 3 §:ssä. Puhelinverkon käsite kattaa niin kiinteät kuin langattomatkin pääasiassa kohdeviestintään käytettävät verkot. Perinteisten puhelin- ja matkaviestinverkkojen lisäksi näihin voivat kuulua myös dataverkot, jos niitä käytetään pääasiassa kohdeviestintään ja liikenne ohjataan E.164-numeroilla [10]. Näin ollen estopalvelumääräyksen soveltamisala vastaa näiltä osin numerointimääräyksen M32 [2] soveltamisalaa, sillä estojen toteuttaminen perustuu numerointimääräyksen mukaisesti osoitettujen E.164-numeroiden ja lyhytsanomapalvelunumeroiden perusteella ohjattavaan teleliikenteeseen. Määräys koskee näillä numeroilla toteutettua liikennettä viestien uudelleenohjaukseen käytetystä teknologiasta tai osoitteista riippumatta.

Määräystä sovelletaan myös liittymän datayhteyden käyttöön perustuvaan palveluiden tai hyödykkeiden ostamiseen ja maksamiseen telelaskulla.

Määräyksen soveltaminen edellyttää, että tilaaja voidaan luotettavasti tunnistaa, mikä taas edellyttää kirjallista liittymäsopimusta. Liittymäsopimuksella määräytyy yksikäsitteisesti liittymän tilaaja, jolla on määräysvalta liittymään hankittaviin ominaisuuksiin. Tällä perusteella määräystä ei sovelleta etukäteen maksettuun pre-paid-palvelun liittymään, ellei siitä ole tehty kirjallista liittymäsopimusta. Pre-paid-palvelun tilaaja voi halutessaan hankkia liittymän täysin anonyymisti.

3 § Määritelmät

Pykälässä määritellään termit lyhytsanoma, lyhytsanomapalvelu, tekstiviesti, kuvaviesti, multimediamiesti ja yleinen puhelinverkko.

Lyhytsanoma on yläkäsite, jonka samanarvoisia alakäsitteitä välitettävän datan mukaan ovat tekstiviestit, kuvaviestit ja muut lyhytsanomamat.

Yleinen puhelinverkko tarkoittaa etukäteen rajaamattomalle käyttäjäpiirille tarkoitettua matkaviestinverkkoa tai kiinteää puhelinverkkoa, jossa käytetään kansainvälisen televiestintäliiton (International Telecommunication Union, ITU) suosituksen E.164 mukaista numerointia. Myös VoIP-palveluja tarjoava teleyritys toimii yleisessä puhelinverkossa, jos palveluja tarjotaan etukäteen rajaamattomalle käyttäjäjoukolle ja jos palvelusta on yhteys yleiseen puhelinverkkoon eli palvelusta voi soittaa yleiseen puhelinverkkoon tai vastaanottaa puheluita yleisestä puhelinverkosta.

Määräyksen kannalta ovat olennaisia myös käyttäjän, teleyrityksen, tilaajan ja viestintäpalvelun käsitteet. Käyttäjällä tarkoitetaan sähköisen viestinnän palveluista an-

netun lain (SVPL) 3 §:n 7 kohdan mukaan luonnollista henkilöä, joka palvelun tilaaja tai muuten käyttää viestintäpalvelua tai lisäarvopalvelua. Teleyritys on määriteltävä SVPL:n 3 §:n 27 kohdassa. Teleyrityksellä tarkoitetaan sitä, joka tarjoaa verkkopalvelua tai viestintäpalvelua ennalta rajaamattomalle käyttäjäpiirille eli harjoittaa yleistä teletoimintaa. Tilaajalla tarkoitetaan SVPL:n 3 §:n 30 kohdan mukaan oikeushenkilöä ja luonnollista henkilöä, joka on muuta kuin teletoimintaa varten tehnyt sopimuksen viestintäpalvelun tai lisäarvopalvelun toimittamisesta. Viestintäpalvelulla tarkoitetaan SVPL:n 3 §:n 37 kohdan mukaan palvelua, joka muodostuu kokonaan tai pääosin viestien siirtämisestä viestintäverkossa, sekä siirto- ja lähetyspalvelua joukkoviestintäverkossa ja henkilöiden välisen viestinnän palvelua.

4 § Liittymällä käytettävien palveluiden ryhmittely

Pykälässä teleliikenne ryhmitellään estojen toteutusta varten puhelinliikenteeseen ja lyhytsanomaliikenteeseen, jotka osoitetaan numerointimääräyksen mukaisilla numeroilla.

Lyhytsanomaliikenteen estopalvelun on lisäksi estettävä pääsy myös datayhteyden kautta käytettävään palveluun tai osaan tällaisesta palvelusta, jonka käyttö tai johon liittyvät kustannukset veloitetaan telelaskulla.

Pykälän 1 momentissa liittymän lähtevä puhelinliikenne on ryhmitelty viiteen eri kohtaan. Ryhmittely vastaa määräyksen liitteen 1 mukaista jaottelua, jossa on kuvattu puhelinnumeron alkuosa, jonka mukaan esto toteutetaan. Puheluestot koskevat vain lähtevää puhelinliikennettä. Momentin 1 kohta koskee ulkomaanpuheluliikennetyyppejä, kun muut kohdat koskevat palvelutyyppisiä. Momentin 5 kohdan asiakkassopimuksella tarkoitetaan tässä määräyksessä liittymäsopimuksen tehneen tilaajan erikseen teleyrityksen kanssa tekemää sopimusta, joka täydentää liittymäsopimusta liittymän estopalveluiden osalta.

Pykälän 2 momentissa liittymän lyhytsanomaliikenne on ryhmitelty kahteen kohtaan: ilmaisnumeroihin ja palveluryhmiin liitteen 2 mukaisen jaottelun mukaisesti. Lyhytsanomapalveluestot koskevat sekä lähtevää että vastaanotettavaa liikennettä siten kuin asiasta määrätään 7 §:ssä.

5 § Palvelunumeroiden ryhmittely palveluiden sisällön mukaan

Pykälän mukaan palvelut ryhmitellään sisällön perusteella eikä puhelun hinta vaikuta ryhmittelyyn. Pykälä koskee sekä puhepalveluita että lyhytsanomapalveluita. Palvelunumerot ovat kansainvälisiä, valtakunnallisia tai teleyrityskohtaisia sekä lyhytsanomapalvelunumeroita. Kaikista palvelunumeroista saa periä niin sanottua lisämaksua lukuun ottamatta liitteen 1 ja 2 mukaisia ilmaisnumeroita sekä hätänumeroa 112. Puhelinasiointista perittävistä enimmäishinnasta säädetään kuluttajansuojalain 14 §:ssä. Sääntely on kuvattu tarkemmin tämän dokumentin C-osassa.

Tässä pykälässä palvelunumeroilla ja niiden ryhmittelyllä tarkoitetaan lisämaksullisia palveluita, ellei toisin mainita.

Lisämaksullisella palvelulla tarkoitetaan palvelua, jossa puhelumaksuun voi sisältyä puhelun teknisestä siirtämisestä perittävän korvauksen lisäksi myös palvelun sisällöstä palveluntuottajalle perittävä korvaus. Käsite vastaa SVPL:n [1] 135 §:ssä käytettävää ilmausta 'muu kuin viestintäpalvelu'. Lisämaksullisen palvelun vastakohtana voidaan pitää eri liikennetyyppeihin ryhmiteltävää teleliikennettä, josta perittävää maksua kutsutaan tavanomaiseksi puhelumaksuksi. Numerointijärjestelmän ja palvelurakenteiden moninaisuuden takia jako ei kuitenkaan aina ole yksikäsitteinen tai täysin kattava.

Ilmaisnumerot, kuten 0800- ja 116-alkuiset numerot, vastaavat muuten käyttötavataan lisämaksullisia palvelunumeroita, mutta ne ovat aina soittajalle maksuttomia numeroalueen määritelmän perusteella. Tämä koskee myös näissä numeroissa puhpalvelun lisäpalveluna tarjottavaa tekstiviestipalvelua.

Pykälän 1 momentin mukaan lisämaksulliset palvelunumerot ryhmitellään palvelun sisällön mukaan palveluryhmiin I-IV. Digital Forum Finland ry:n yhteydessä toimiva Maksullisten puhelinpalveluiden eettinen lautakunta MAPEL on laatinut puhelinpalveluiden tuottamisen eettisen perusnormiston [4], jossa on otettu kantaa myös erityyppisten palveluiden luokitteluun estopalvelumääräyksen palveluryhmiin I-IV. Perusnormiston palveluiden kuvaus ja niiden luokittelu ei ole Liikenne- ja viestintävirastoa oikeudellisesti sitova, mutta tältä osin perusnormiston sisältö on muodostunut käytännössä toimivaksi ja siitä poikkeaminen on hyvin harvinaista.

Pykälän 2 momentissa tarkennetaan palvelun sijoittamista oikeaan palveluryhmään niissä tapauksissa, joissa samassa numerossa tarjotaan eri palveluryhmiin kuuluvia palveluita. Esimerkiksi jos on tarkoitus tarjota sekä asiointi- että ajanvietepalvelua samassa numerossa, palvelu tulee sijoittaa palveluryhmälle III eli ajanvietepalveluille osoitettuun numeroon.

Pykälän 3 momentissa määrätään siitä, missä numeroissa eri palveluryhmien lisämaksullisia palveluita saa tarjota. Säännöksen luettavuuden takia numeroita ei ole lueteltu itse säännöstekstissä, vaan siinä viitataan liitteiden 1 ja 2 asianomaisiin kohtiin. Säännöksen sanamuoto on sellainen, ettei liitteiden numeroryhmiä sidota tekstissä puhelinliikenteeseen ja lyhytsanomaliikenteeseen, koska lyhytsanomapalveluita voidaan tarjota myös joissain puhpalvelunumeroissa. Palveluryhmä ilmenee numeron alkuosasta.

Yleisesti tunnetuimmat lisämaksulliset palvelunumerot ovat puhpalveluiden osalta esimerkiksi 0100-, 0200-, 0300-, 0600- ja 0700-alkuiset numerot. Numerossa 118 saa numerointimääräyksen mukaan tarjota vain numerotiedotuspalvelua ja kytkennän välitystä mutta ei muita yleishyödyllisiä palveluita. Muissa numerotiedotukseen ja kytkennän välitykseen osoitetuissa numeroissa saa tarjota myös muita palveluryhmään I kuuluvia lisämaksullisia puhelinpalveluita.

Momentin mukaiset lisämaksulliset numerot käsittävät myös teleyrityskohtaiset palvelunumerot.

Pykälän 4 momentissa osoitetaan ne palvelunumeroryhmät, joissa ylipäätään saa tarjota lisämaksullisia puhpalveluita ja lyhytsanomapalveluita. Puhpalveluille ja lyhytsanomapalveluille on omat numeroalueet, mutta määräyksellä 35 N/2008 M lyhytsanomapalveluiden tarjoaminen sallittiin myös valtakunnallisissa puhpalvelunumeroissa. Tämä edellyttää, että liittymään otetut tekstiviestit kattavat myös puhpalvelunumeroissa tarjottavat tekstiviestipalvelut, ja siksi tarjonta on sallittua vain niissä matkaviestinverkoissa, joissa teleyritys on tehnyt estopalvelumäärityksiinsä tarvittavat muutokset.

Pykälän 5 ja 6 momentin tarkoituksena on tehdä tunnetuksi mitä palveluita ilmaisnumeroissa ja teleyrityskohtaisissa numeroissa saa tarjota ja toisaalta keskittää sellaiset palvelut, joista kuluttajille on aiheutunut eniten ongelmia (ajanviete- ja aikuisviihdepalvelut) helposti tunnistettaviin numeroihin.

Lisämaksullisista palvelunumeroista lähtevissä puheluissa ja tekstiviesteissä kutsuvan liittymän numeron näyttö tulee lähtöverkossa merkitä estetyksi, mikäli kutsuvan liittymän numerona käytetään tämän määräyksen mukaisia palveluryhmiin II-IV kuuluvia lisämaksullisia palvelunumeroita.

6 § Datayhteyden kautta käytettävien palveluiden ryhmittely

Datayhteyden kautta käytettävillä palveluilla tarkoitetaan tässä yhteydessä esimerkiksi www-sivujen tai sovelluskauppojen kautta ostettavia tuotteita ja palveluita, joista aiheutuva lasku maksetaan puhelinelaskun kautta.

Datayhteyden kautta käytettävät palvelut ryhmitellään palvelun sisällön (ei siis palvelunumeron) mukaan määräyksen 5 §:n 1 momentissa osoitettuihin palveluryhmiin.

Datayhteyden kautta käytettävien palveluiden ryhmittelyyn liittyvissä tulkinnoissa hyödynnetään MAPELin laatimaa perusnormistoa samalla tavalla kuin palvelunumerojen kohdalla.

7 § Liittymän estopalvelut

Pykälään sisältyvät teknologiasta riippumatta yleisen puhelinverkon puhelinliikenteen estopalvelut, joten pykälä käsittää kiinteän verkon ja matkaviestinverkon puhepalveluiden estopalvelut.

Pykälän 1 momentissa määrätään ne estopalvelut, jotka teleyrityksen on vähintään tarjottava tilaajalle. Säännöksessä mainittujen estopalveluiden lisäksi teleyritys voi tarjota tilaajalle muita estopalveluja. Näistä omista palveluistaan teleyritys voi periä maksun.

Teleliikenteen (puhelinliikenteen) estopalvelut on ryhmitelty käsitteillä Ulkomaan-esto (U) ja Palveluesto (P). Palveluestoissa on neljä tasoa (P1 - P4). Estoluokka U on niin sanottu puhdas ulkomaanesto, joka käsittää ulkomaapuhelut suoralla numeronvalinnalla ja kytkennän välittävällä palvelunumerolla. Estopalvelut on ryhmitelty katavimmasta estosta lievimpään siten, että P1 käsittää ainoana yksittäisenä estona sekä kytkennän välittävät palvelut että kaikki neljä palveluryhmää I-IV. Muut estopalvelut seuraavat numerojärjestyksessä palveluryhmiä esimerkiksi P2 estää liikenteen palveluryhmästä II alkaen kattaen myös ryhmät III ja IV, P3 estää liikenteen palveluryhmästä III alkaen ja niin edelleen.

Edellä mainittujen estopalveluiden lisäksi teleyrityksen tulee tarjota tilaajalle maksutta kaikkien estopalveluiden yhdistelmiä lukuun ottamatta ulkomaanestoa ja aikuisviihdepalveluita eli U+P4 kombinaatiota teleyrityksen ei tarvitse tarjota. Liikenne- ja viestintäviraston tietoon ei ole tullut sellaisia seikkoja, että asiasta olisi tarve säännellä tässä määräyksessä.

Pykälän 4 momentin mukaan liittymässä oleva estopalvelu P2 ei estä kytkennän välittävän palvelunumeron kautta soitettua puhelua sellaisiin hinnaltaan edullisiin palveluryhmän II numeroihin, joihin on annettu 9 §:n 2 momentin mukainen lupatoimialan itsesääntelyä. Näitä palveluita on kuvattu tarkemmin 9 §:n perusteluissa. Tarkoitus on, että tilaaja ei jää vaille sellaista palvelua, joka voisi sisältönsä puolesta kuulua palveluryhmään I mutta on toteutettu palveluryhmän II numerossa.

Pykälän 6 momentissa todetaan, että estopalvelut eivät koske asiakassopimukseen perustuvia palveluita. Tämä perustuu siihen, että asiakas on tehnyt niistä erikseen sopimuksen, jonka voidaan katsoa täydentävän mahdollista alkuperäistä estosopimusta.

Liikenne- ja viestintävirasto osoittaa 6 momentissa tarkoitetut asiakassopimukseen ja A-numeron tarkistukseen perustuviin palveluihin sallitut numerot teleyrityksille hakemuksesta sellaiselta numeroalueelta, joka teleyritykseltä on jo käytössä. Kysymys on siis viraston vahvistuksesta sille, ettei tätä yksilöityä numeroa tarvitse sisällyttää teleyrityksen toteuttamiin estopalveluihin.

Lyhytsanomaliikenteen estopalvelut koskevat sekä lähtevää että tulevaa lyhytsanomapalveluliikennettä. Tämä on tullut tarpeelliseksi, koska on ilmaantunut sellaisia palveluita, jotka tilataan esim. www-sivujen kautta, mutta laskutus tapahtuu vastaanotettujen lisämaksullisten tekstiviestien perusteella. Samoin lyhytsanomaliikenteen estopalvelut koskevat datayhteyden käyttöön perustuvaa palveluiden tai hyödykkeiden ostamista ja maksamista telelaskulla.

Lyhytsanomaliikenteen estopalvelut on ryhmitelty neljän tason palveluetoiksi (T1 - T4) vastaavalla tavalla kuin tämän pykälän 3 momentissa esitetyt teleliikenteen estopalvelut.

Pykälän 9 momentissa tarkoitetaan koko tekstiviesti- tai multimediaviestien lähetyksmahdollisuuden poistamista liittymästä. Lyhytsanomapalveluille määrätyt estopalveluvelvoitteet koskevat siis myös multimediaviestejä. Tämä vaatimus koskee multimediaviestintää luonnollisestikin vain siltä osin, kun se kuuluu liittymän ominaisuuksiin.

Hintatiedotteiden antaminen puheluiden tai tekstiviestipalveluiden alussa perustuu palveluntarjoajien vapaaehtoisuuteen ja asiakaspalveluratkaisuihin. MAPELin perusnormistossa on hintatiedotteen käytöstä ohjeet. Informointivelvollisuudesta säädetään yleisesti kuluttajansuojalaissa.

8 § Estopalveluita koskevat rajoitukset

Pykälässä määrätään niistä tilanteista ja numeroista, jolloin estopalvelua ei saa soveltaa. Estorajoitus voi perustua tilaajan ja teleyrityksen väliseen sopimukseen tai se toteutuu suoraan määräyksen nojalla. Estorajoitukset koskevat sekä puhelinliikennettä että lyhytsanomapalveluliikennettä.

Pykälän 1 mukaan liittymän estopalvelu voidaan puhelukohtaisesti ohittaa esimerkiksi salasanan tai liittymän asiakaskäyttöön varatun hallintarajapinnan avulla. Puhelukohtainen eston ohittamismahdollisuus edellyttää sopimusta liittymäteleyrityksen kanssa.

Mahdollinen liittymästä tehty valinta telealueen suuntanumeron kanssa palvelunumeroon katsotaan estomielessä puheluksi palvelunumeroon eikä kaukopuheluksi. Jos teleyritykset sopivat liikenteen avaamisesta suuntanumerolla ja palvelunumerolla, asianomaisen teleyrityksen on huolehdittava estojen toteutuksesta siten, että palvelunumeroestojia ei voi kiertää suuntanumeron kautta.

Pykälän 2 momentin mukaiset estorajoitukset toteutuvat suoraan määräyksen nojalla. Teleyritys ei saa estää liikennettä mihinkään säännöksessä mainittuun numeroon tai palveluun. Hätänumeroa 112 koskevalla sääntelyllä pyritään ennen kaikkea estämään tilanteet, joissa toimenpiteet ihmisen hengen tai terveyden taikka omaisuuden pelastamiseksi voisivat vaarantua eston vuoksi. Säännöksellä on liittymäkohdista myös SVPL:n 278 §:ään, jonka mukaan puhelinverkossa toimiva teleyritys on velvollinen huolehtimaan siitä, että käyttäjät saavat puhelimitse sekä tekstiviestillä yhteyden maksutta yleiseen hätänumeroon.

Pykälän 3 momentin mukaan tämän määräyksen mukaiset estopalvelut eivät saa estää liikennettä kansallisiin ja kansainvälisiin ilmaisnumeroihin eikä liittymän toimittaneen teleyrityksen omaan vikailmoitusten vastaanottonumeroon. Ilmaisnumeroihin luetaan myös 116-alkuiset yleiseurooppalaiset palvelunumerot. Ilmaisnumeroihin pääsyn estäminen ei ole tarpeen, koska niistä ei tule tilaajalle kuluja. Vikailmoituksen tekemismahdollisuus on katsottu tarpeelliseksi riippumatta tilaajan valitsemasta estopalvelusta. Teleyritys voi kuitenkin tarjota omia estopalveluitaan, joissa voidaan estää liikenne myös ilmaisnumeroihin ja teleyrityksen omaan vikailmoitusten vas-

taanottonumeroon. Teleyrityksillä on myös estopalveluiksi katsottavia liikenteen rajoittamistapoja, joita teleyritys käyttää esim. maksamattomien laskujen tapauksessa ilman tilaajan suostumusta.

Vikailmoitusten vastaanottonumeroa ei ole tarkoituksenmukaista osoittaa numerointisuunnitelmassa. Tämä yksittäinen numero on korvattu tässä estopalvelumääräyksessä käsitteellä 'teleyrityksen oma vikailmoitusten vastaanottonumero'. Vikailmoitusnumeronsa teleyritys voi valita säännökset huomioon ottaen kuten muutkin palvelunumeronsa.

9 § Kytkennän välittävät palvelunumerot

Tässä pykälässä määrätään mihin verkkoihin ja palveluihin kytkennän välittävistä palvelunumeroista puhelua ei saa kytkeä kytkennän välittävän palvelunumeron kautta.

Yleishyödyllisille palveluille osoitetuissa palvelunumeroissa voidaan yleisen puhelinverkon numeroinnista annetun määräyksen (numerointimääräys) [2] mukaan tarjota sekä numerotiedotuspalvelua että kytkennän välitystä.

Kytkenän välittävällä palvelulla tarkoitetaan samaa asiaa kuin numerointimääräyksessä yleisellä numerotiedotus- ja kytkentäpalvelulla. Yleiseen numerotiedotuspalveluun ja kytkennän välittäviksi palvelunumeroiksi käytetyistä numeroista saa kytkeä liikennettä tilajakäytössä olevien numeroiden lisäksi vain palveluryhmän I mukaisiin yleishyödyllisiin palveluihin, joten kytkentäpalveluiden kautta ei ole sallittua ohittaa liittymän palvelunestojä lukuun ottamatta mitä 2 momentissa määrätään palveluryhmän II numeroista.

Numerointimääräyksen mukaan kytkennän välittävissä palvelunumeroissa saa tarjota numerotiedotuksen ja kytkennän välityksen lisäksi myös tämän määräyksen mukaisesti palveluryhmän I mukaisia yleishyödyllisiä palveluita. Poikkeuksena on numero 118, jossa saa numerointimääräyksen mukaan tarjota vain yleistä numerotiedotusta ja kansallisen kytkennän välitystä.

Pykälän 2 momentin mukaan teleyritykselle voidaan myöntää lupa kytkeä puhelu myös palveluryhmän II yksilöityyn hinnaltaan edulliseen numeroon. Luvat myönnetään toimialan itsesääntelyssä määritellyn prosessin mukaisesti MAPEL/Digital Forum Finland ry:n johdolla.

Aikaisemmin Liikenne- ja viestintävirasto on myöntänyt määräyksen nojalla perustellusta syystä palveluntarjoajille poikkeuslupan kytkeä puheluita kytkennän välittävän palvelunumeron kautta myös palveluryhmän II yksilöityyn numeroon. Tällainen painava syy saattoi olla esimerkiksi tilanne, jossa selkeästi ja vakiintuneen käytännön mukaan yleishyödylliseksi katsottava laajasti käytetty palvelu (esim. taksinumerot) on toteutettu palveluryhmän II numerossa eikä ole tarkoituksenmukaista muuttaa kyseistä numeroa.

Palveluryhmän II numeroissa on ollut perinteisesti palveluita, jotka olisi voitu sijoittaa myös palveluryhmään I. Poikkeuslupamenettely rakennettiin määräykseen alun perin ylimenokautta varten, ja tavoite oli, että palvelunumerot valittaisiin vähitellen johdonmukaisesti oikeasta palveluryhmästä. Tavoite ei kuitenkaan toteutunut, vaan numeropalveluyrityksillä oli asiakastarpeiden takia säännöllisesti tarve saada poikkeuslupia uusiin palveluryhmän II numeroihin. Koska estopalvelumääräyksen mukainen poikkeuslupa-prosessi oli raskas, poikkeuslupien hallinnointi siirrettiin määräyksessä 35 O/2010 M itsesääntelyyn Digital Forum Finland ry:n yhteyteen. Nyt lupien myöntämisessä voidaan ottaa paremmin huomioon myös palvelun hinta.

Palvelujen sisältöjä arvioidaan samaan tapaan kuin aikaisemminkin ja tavoitteena on edelleen palvelujen sijoittaminen lähtökohtaisesti oikeaan palveluryhmään. Itsesääntelyprosessin avulla voidaan kuitenkin myöntää numeropalveluyrityksille oikeus yhdistää puheluja myös yksilöityihin hinnaltaan edullisiin palveluryhmän II numeroihin.

Mahdollisuutta kytkeä puheluita palveluryhmän II numeroon arvioidaan MAPELin työryhmässä, joka on avoin numeropalveluyrityksille ja teleyrityksille ja kokoontuu puolivuositain. Numeropalveluyritys pyytää lausuntoa/kannanottoa MAPELilta niistä numeroista, joihin se haluaa yhdistää puheluita. Sekä palvelun hinta että numeron käyttötarkoitus selvitetään MAPELin työryhmässä palveluntuottajalta ja palvelua ylläpitävältä teleyritykseltä. Listalla olevat numerot ja niiden hinnat käydään läpi puolivuositain. Sovitun hintarajan ylittävät palvelut poistetaan listalta. MAPEL/Digital Forum Finland ry ylläpitää listaa niistä palveluryhmän II numeroista, joihin voidaan yhdistää puheluita numerotiedotuspalveluista.

Pykälän 3 momentin mukaan Liikenne- ja viestintävirasto voi myöntää poikkeusluvan kytkennän välitykseen myös muussa kuin palveluryhmän I numerossa. Numerointimääräyksen 21 §:ssä ja sen perusteluissa on määritelty tarkemmin poikkeusluvan myöntämisen edellytykset sekä ohjeet poikkeusluvan hakemiseksi.

10 § Voimaantulo

Tämä määräys tulee voimaan 15. päivänä kesäkuuta 2021 ja on voimassa toistaiseksi. Tällä määräyksellä kumotaan 22. joulukuuta 2016 annettu määräys 35 R/2016 M.

11 § Tiedonsaanti ja julkaiseminen

Määräys on julkaistu Liikenne- ja viestintäviraston määräyskokoelmassa ja se on saatavissa Liikenne- ja viestintäviraston asiakaspalvelusta.

Lisäksi määräys sekä perustelu- ja soveltamismuistio julkaistaan sähköisesti Liikenne- ja viestintäviraston verkkosivulla sekä Suomen sähköisessä säädöskokoelmassa Finlexissä.

C-OSA: Lainsäädäntö

1 § Määräyksen lainsäädäntöperusta

1.1 Suomen lainsäädäntö

Liikenne- ja viestintäviraston estoluokkamääräys perustuu SVPL:n (917/2014) 135 §:ään, jonka mukaan teleyrityksen on tilaajan pyynnöstä estettävä korvauksetta liittymän käyttö muuhun kuin viestintäpalveluun ja liittymän lähtevä liikenne tiettyyn liikennetyyppiin, jos esto on teknisesti helposti toteutettavissa. Jos esto myöhemmin tilaajan pyynnöstä poistetaan, teleyritys saa periä toimenpiteestä säännöksen mukaan maksun. Liikenne- ja viestintävirasto voi antaa tarkempia määräyksiä niistä estopalveluista, joita tilaajalle on vähintään tarjottava, määräyksiä estopalvelujen teknisestä toteuttamisesta sekä määräyksiä puheluiden hintatiedotuksista.

Määräys ei sisällä asioita, jotka säädetään laissa sähköisen viestinnän palveluista jo lain tasolla. Määräyksessä on yleensä vain pakottavat vaatimukset. Liikenne- ja viestintävirasto antaa tarvittaessa erikseen määräyksiin liittyviä suosituksia ja ohjeita.

Säätelyn tarkoituksena on edistää tilaajan mahdollisuuksia oma-aloitteisesti rajoittaa puhelimen käyttöä ja siitä aiheutuvia kuluja.

SVPL:n 135 §, Oikeus rajoittaa liittymän käyttöä muun kuin viestintäpalvelun vastaanottamiseen

Teleyrityksen on tilaajan pyynnöstä estettävä korvauksetta liittymän käyttö muuhun kuin viestintäpalveluun ja liittymän lähtevä liikenne tiettyyn liikennetyyppiin, jos esto on teknisesti helposti toteutettavissa. Jos esto myöhemmin tilaajan pyynnöstä poistetaan, teleyritys saa periä toimenpiteestä maksun.

Liikenne- ja viestintävirasto voi antaa tarkempia määräyksiä niistä estopalveluista, joita tilaajalle on vähintään tarjottava, estopalvelujen teknisestä toteuttamisesta sekä puheluiden hintatiedotuksista.

Teleyrityksellä on oikeus estää muun palvelun kuin viestintäpalvelun käyttäminen, jos;

- 1) tilaaja ei maksa muusta kuin viestintäpalvelusta aiheutunutta eräänäntyttä laskua kahden viikon kuluttua maksukehotuksen lähettämisestä;*
- 2) tilaaja ylittää 112 §:ssä tarkoitettua käyttörajan;*
- 3) se on tarpeen väärinkäytösten tai vahinkojen estämiseksi.*

Teleyrityksen on ilmoitettava viipymättä tilaajalle 3 momentissa tarkoitettua käytön estosta.

Teleyrityksellä on oikeus olla yhdistämättä puheluita tai muutoin estää sellaisen muun kuin viestintäpalvelun käyttö, jonka ilmeisenä tarkoituksena on oikeudettoman taloudellisen hyödyn tavoittelu ja josta aiheutuu tilaajalle maksuja.

1.2 EU-lainsäädäntö

Eurooppalaisen sähköisen viestinnän säännösten [3] 88 artiklan 2. kohdassa säädetään tilaajien oikeudesta seurata ja tarkkailla kulujaan. Direktiivin säännöksen tarkoituksena on antaa tilaajalle mahdollisuus estää valikoivasti tietyn tyyppiset lähtevät puhelut tai puhelut tiettyntyyppiin numeroihin, kuten puhelut lisämaksullisiin palveluihin. Direktiivin liitteen VI osan A kohdassa on lähtevän liikenteen estoa koskeva säännös.

2 § Muut asiaan liittyvät säännökset

2.1 Palveluntarjoajaa koskevat informointivaatimukset

Palveluntarjoajaan kohdistuvia informointivaatimuksia asetetaan SVPL:n 176–181 §:ssä. Lain 176 §:ssä säädetään niistä tiedoista, joita tietoyhteiskunnan palvelun tarjoajan on ainakin pidettävä palvelun vastaanottajien ja viranomaisten saatavilla helposti, välittömästi ja jatkuvasti. Lain 177 §:ssä säädetään tiedonantovelvollisuudesta tilausta tehtäessä. Lain 178 §:ssä säädetään sopimusehtojen toimittamisesta ja 179 §:ssä tilauksesta ja vastaanottoilmoituksesta. Lain 180 §:ssä säädetään ajankohdasta, jolloin tilaus ja vastaanottoilmoitus katsotaan vastaanotetuksi. Lain 181 §:ssä säädetään sopimusta koskevien muutovaatimusten täyttämisestä sähköisesti.

2.2 Laskun erittely ja yhteyskohtainen erittely

SVPL:n 134 §:n mukaan teleyrityksen on maksutta ja ilman pyyntöä eriteltävä liittymän käytöstä aiheutuva lasku. Lain 134 §:ssä säädetään niistä suoritteista laskutettavista eristä, jotka on ainakin käytävä vaikeudetta käytävä ilmi.

Teleyrityksen on edellä mainittujen lisäksi annettava tilaajalle telelaskulla täydellinen erittely maksupalveluista sekä sellaisista yhteyksistä, joissa on kyse hyödykkeen tai palvelun maksamisesta automaattisessa palvelussa ja joista aiheutuu tilaajalle ensisijaisesti muita kuin viestintäpalvelun käytöstä johtuvia maksuja. Muut lisämaksulliset yhteydet tulee eritellä tilaajalle/laskulle ainoastaan palvelutyypeittäin. Liittymän yhteyskohtainen erittely ei saa sisältää maksuttomien palvelujen tunnistamistietoja eikä tietoja, jotka sisältävät yksityisyyden suojan piiriin kuuluvia tietoja. Liikenne- ja viestintävirasto on antanut tarkemmat ohjeet laskun erittelystä [8].

2.3 Kuluttajansuojalaki

Yleisen kuluttajansuojalainsäädännön vaatimukset koskevat myös puhelin- ja lyhytsanomapalvelujen tarjontaa. Tältä kannalta keskeisiä ovat ainakin kuluttajansuojalain (38/1978) [5] markkinoinnin sääntelyä koskeva 2 luku ja etämyyntiä koskeva 6 luku.

Kuluttajansuojalaki 2 luvun 14 §, puhelinasioinnista perittävät kulut

Elinkeinonharjoittaja ei saa käyttää tekemänsä kulutushyödykesopimusta koskevassa puhelinasioinnissa palvelua, jonka käyttämisestä kuluttajalta peritään hänen liittymäsopimuksensa mukaisen hinnan ylittäviä kuluja tai kuluja, jotka ylittävät liittymäsopimuksen mukaista hintaa vastaavan laskennallisen perushinnan.

Laskennallinen perushinta on teleyritysten vähimmäishinnoitteluun ja markkinaosuuksiin perustuva hinta lisättynä 20 prosentilla. Viestintävirasto laskee ja julkaisee laskennallisen perushinnan vuosittain. Perushinnan laskentatavasta ja julkaisemisesta säädetään tarkemmin oikeusministeriön asetuksella.

Jos elinkeinonharjoittaja rikkoo, mitä tässä pykälässä säädetään, kuluttajalla on oikeus saada elinkeinonharjoittajalta korvaus 1 momentissa tarkoitettun enimmäishinnan ylittävistä puhelinkuluistaan.

Mitä tässä pykälässä säädetään, ei sovelleta rahoituspalvelua tai -välinettä koskevaan sopimukseen.

Kuluttaja-asiamies valvoo säännöksen noudattamista. Oikeusministeriö on antanut asetuksen (109/2014), jossa säädetään laskennallisen perushinnan laskemisesta [11].

Oikeusministeriön asetus kulutushyödykesopimusta koskevasta puhelinasioinnista perittävästä perushinnasta

(1 §) Kuluttajansuojalain (38/1978) 2 luvun 14 §:ssä tarkoitettua laskennallista perushintaa laskiessaan Viestintäviraston on otettava huomioon ne matkaviestinverkon liittymämäärien perusteella markkinaosuudeltaan suurimmat teleyritykset, joiden yhteenlaskettu markkinaosuus on vähintään 95 prosenttia. Näiden yritysten osalta sen tulee laskea minuuttiperusteisesti veloittavien matkapuhelumaksujen hinnastojen mukaisten vähimmäishintojen keskiarvo ottamalla huomioon kunkin yrityksen markkinaosuus.

(2 §) Viestintäviraston on julkaistava laskennallinen perushinta sentin kymmenyksen tarkkuudella.

Liikenne- ja viestintäviraston 6.5.2020 päivittämä laskennallinen perushinta on 0,084 €/minuutti. Liikenne- ja viestintävirasto julkaisee laskennallisen perushinnan kerran vuodessa ja kulloinkin ajantasainen hinta löytyy Liikenne- ja viestintäviraston sivuilta [9].

2.4 Maksupalvelulaki ja maksulaitoslaki

Määräys liittyy välillisesti myös maksupalvelulakiin (290/2010) [6] ja maksulaitoslakiin (297/2010) [7].

Maksupalvelulain 1 §:n 2 momentin 6 kohdan mukaan lain soveltamisalaan kuuluu maksutapahtuman toteuttaminen siten, että maksajan suostumus maksutapahtuman toteuttamiseen annetaan matkapuhelimella tai tietokoneella taikka muulla telepäätelaitteella tai tietoteknisellä laitteella ja maksu suoritetaan sellaiselle televiestintä- tai tietotekniikkajärjestelmää tai -verkkoa hoitavalle yritykselle, joka toimii ainoastaan maksutapahtuman välittäjänä maksupalvelun käyttäjän ja tavaran, palvelun tai muun hyödykkeen toimittajan välillä. Vastaava säännös on kirjoitettu maksulaitoslain 1 §:n 2 momentin 6 kohdaksi.

Maksupalvelulaissa ja siihen liittyvässä maksulaitolaissa on säännöksiä, jotka edellyttävät maksupalveluiden tarjoajan pystyvän erittelemään maksupalvelut muusta liiketoiminnastaan. Koska teleyritysten tarjoamat maksupalvelut on toteutettu yleensä lisämaksullisten palvelunumeroiden avulla, teleyritysten on pystyttävä erottamaan maksupalvelulain ja maksulaitoslain soveltamisalaan kuuluvat palvelut muista lisämaksullisista palveluista. Helpoin tapa erottaa maksupalvelut muista teleyrityksen tarjoamista lisämaksullisista palveluista on niiden sijoittaminen erillisiin palvelunumero-alueisiin.

Maksupalveluiden tarjoamista valvovat Finanssivalvonta ja Kilpailu- ja kuluttajavirasto.

2.5 Liikenne- ja viestintäviraston tekniset määräykset

Määräys liittyy kiinteästi yleisen puhelinverkon numeroinnista annettuun määräykseen (M32), jossa määrätään millaisia numeroita ja tunnuksia teletoiminnassa saa käyttää ja mihin tarkoitukseen niitä on käytettävä.

2.6 Itsesäätely

Maksullisten puhelinpalveluiden tuottajien edunvalvontajärjestö Digital Forum Finland ry on pyrkinyt tukemaan toimialan itsesäätelyllä puhelinpalveluiden tarjonnan asiallisuutta myös käyttäjien kannalta. Yhdistyksen yhteydessä toimiva Maksullisten puhelinpalveluiden eettinen lautakunta MAPEL antaa pyynnöstä suosituksia ja tulkintoja maksullisten puhelin- ja tekstiviestipalveluiden sisällöstä, markkinoinnista ja laskutuksesta. Lautakunta on laatinut puhelinpalveluiden tuottamisen perusnormiston, jossa on otettu kantaa myös erityyppisten palveluiden luokittelemiseen Liikenne- ja viestin-

täviraston estopalvelumääräyksen tarkoittamiin palveluryhmiin I-IV. Perusnormistossa on myös ohjeet hintatiedotteen käytöstä ja puhelun enimmäiskestosta tiettyihin palveluihin.

Liikenne- ja viestintävirasto tukee sitä, että palveluiden sisältöä arvioidaan ensisijaisesti toimialan itsesäätelyllä. Tarvittaessa virasto puuttuu numerointi- ja estopalvelumääräyksen vastaiseen numeroiden käyttöön ja mikäli toimintaa ei korjata säännösten edellyttämällä tavalla, virasto voi ryhtyä SVPL:n edellyttämiin toimenpiteisiin muun muassa peruuttamalla numeron käyttöoikeuden.

Viiteluettelo

Viiteluettelo vastaa tämän dokumentin julkaisuhetken tilannetta. Lukijaa suositellaan tarkistamaan ajantasainen tilanne. Muun muassa kaikki Liikenne- ja viestintäviraston määräykset on julkaistu Liikenne- ja viestintäviraston internet-sivuilla osoitteessa: www.traficom.fi

Viite	Kuvaus	Linkki
[1]	Laki sähköisen viestinnän palveluista (917/2014)	https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2014/20140917
[2]	Viestintäviraston määräys 32 T/2021 M yleisen puhelinverkon numeroinnista	https://www.finlex.fi/fi/viranomaiset/normi/480001/30962
[3]	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/1972 eurooppalaisesta sähköisen viestinnän säännöstöstä	https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=CELEX:32018L1972
[4]	MAPEL, Maksullisten puhelinpalveluiden tuottamisen perusnormisto	http://www.mapel.fi/eettiset_saannot/
[5]	Kuluttajansuojalaki (38/1978)	http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1978/19780038
[6]	Maksupalvelulaki (290/2010)	http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2010/20100290
[7]	Maksulaitoslaki (297/2010)	http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2010/20100297
[8]	Liikenne- ja viestintäviraston laskuerittelyohjeet	https://www.traficom.fi/fi/viestinta/laajakaista-ja-puhelin/laskuerittelyt-puhelinlaskuissa
[9]	Puhelinasioinnista perittävä laskennallinen perushinta	https://www.traficom.fi/fi/viestinta/laajakaista-ja-puhelin/kuluttajien-puhelinasioinnista-perittava-laskennallinen-perushinta
[10]	ITU-T suositus E.164 (11/10): The international public telecommunication numbering plan	http://www.itu.int/rec/T-REC-E.164/en
[11]	Oikeusministeriön asetus kulutushyödykesopimusta koskevasta puhelinasioinnista perittävästä perushinnasta	http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2014/20140109

Liiteluettelo

1 Teleliikenteen (puhelinliikenteen) ryhmittely numeron alkuosan mukaan

Tässä liitteessä esitetty teleliikenteen ryhmittely vastaa määräyksen 4 §:n mukaista ryhmittelyä. Liitteessä on kuvattu puhelinnumerot tai puhelinnumeron alkuosa, jonka mukaan esto toteutetaan tai jätetään toteuttamatta.

Kohdassa 1 on todettu millä numerosuunnilla valittu liikenne on kansainvälistä teleliikennettä.

Kohdassa 2 osoitetaan kansalliset ja kansainväliset ilmaisnumerot. Maatunnuksia vastaavalla kansainvälisen palvelun tunnuksella 800 osoitettua kansainvälistä ilmaispalvelua ei katsota kansainväliseksi teleliikenteeksi, mutta sitäkin koskee se, että kaikkiin operaattoritunnuksiin ei tunnuksen haltijan tahdosta liity mahdollisuutta kansainvälisiin palvelunumeroihin. Tällöin kyseessä on estoluokista riippumaton kielletty liikennetapaus, jonka liittymäteleyritys ohjaa tekemänsä numeroanalyysin perusteella tiedotteeseen.

Kohdassa 3 luetellaan palveluryhmien I-IV numerosuunnat, joiden mukaiset palvelut on ryhmitelty määräyksen 5 §:ssä.

Kohdassa 4 luetellaan asiakassopimukseen ja A-numeron tarkistukseen perustuvat palvelunumerot, joita estot eivät koske. Erillisillä päätöksillä vahvistetut numerot kootaan informaatioesitystä myös määräyksen liitteeseen.

2 Lyhytsanomapalveluiden ryhmittely numeron alkuosan mukaan

Tässä liitteessä esitetty lyhytsanomapalveluiden ryhmittely vastaa määräyksen 4 §:n mukaista ryhmittelyä ilmaisnumeroihin ja lisämaksullisiin palvelunumeroihin. Lisämaksullisissa palvelunumeroissa on omat numeroalueensa maksupalveluille osoitetuille numeroille. Liitteessä on kuvattu puhelinnumeron alkuosa, jonka mukaan esto toteutetaan.

Kohdassa 1 lyhytsanomapalvelunumero 112 on osoitettu yleiseksi hätänumeroksi.